

Zor

– MESUT ÇİFTÇİ · 23 Eylül 2010

Gökyüzünde bir hüzün,
Sağanak halinde düşüyor yeryüzüne
Ve sonbaharda ölmek zor,
Sonbaharda ayrılmak tüm tanıdıklardan,
Artık alıştığın kentten,
Umursamadığın sokaklardan,
Dikkat etmediğin kavak ağaçlarından,
Ve her gün adımladığın kaldırımlardan ayrılmak
Zor, şaşırtıcı gelse de.
Asıl zor olansa;
Sonbahara defnetmek sevdiğini,
Zor...

Okumadığın kitaplar dururken kitaplığında,
Fırından aldığın taze ekmeği poşetinden bile çıkarmamışken,
Pencereyi açıp sabahın taze havasını,
Gerine gerine çekmemişken ciğerlerine,
Uyanamamak sabaha,
(Hani şikâyet ettiğin her zaman)
Ya da henüz uyanmışken düşüvermek soğuk zeminine odanın,
Ölümün soğukluğunu hissetmek tüm bedeninde,
Zor...

Asıl korktuğun ölmek miydi?
Yoksa her zaman şikâyet ettiğin hayattan ayrılmak mı?
Artık bunları düşünecek zamanın var mı?
Ölümler düşünürler mi yaşadıkları zamanı?
Bilemiyorum bunları.
Ama bildiğim;
Sonbaharda ölmek zor,
Ayrılmak sonbaharda hayattan,
Hayatına bir şekilde girmiş tüm tanıdıklardan ayrılmak
Ve dahası
Sonbahara defnetmek sevdiğini,
Zor...